การพัฒนาแนวทางการบันทึกข้อมูลการเบิกค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยในสิทธิข้าราชการ โรงพยาบาลมะเร็งลพบุรี

โดย
ยุฬาพร ปุยเงิน

คัดย่อ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา กรมบัญชีกลางในฐานะหน่วยงานกลางในการจ่ายเงินของแผ่นดิน หรือที่สำคัญ คือ การดูแลบุคลากรภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการที่เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนระบบราชการให้มีความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับฐานะ ไม่เดือดร้อนจากการรับราชการสรับราชการ มีความมั่นคงในชีวิต และหากเจ็บป่วยทางราชการก็สามารถให้เบิกค่ารักษาพยาบาลได้ โดยกรมบัญชีกลางได้กำหนดกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องไว้ และได้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับการให้บริการ ซึ่งปัจจุบันได้ใช้พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. 2553 คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับ การรักษาพยาบาล เพื่อให้สอดคล้องกับการให้บริการทางการแพทย์และระบบประกันสุขภาพอื่น และเพื่อพัฒนาระบบสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

การศึกษานี้เป็นการศึกษา เชิงการวิจัยเชิงพรรณนาแบบศึกษาข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective descriptive research) **มีวัตถุประสงค์เพื่อ** เพื่อการพัฒนาแนวทางการบันทึกข้อมูลการเบิกค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยในสิทธิข้าราชการ **โดยรวบรวมข้อมูลจาก** ข้อมูลเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลสิทธิเบิกจ่ายตรงกรมบัญชีกลาง ผู้ป่วยใน ย้อนหลัง ระหว่างโปรแกรมเก่าในปีงบประมาณ 2564 และโปรแกรมใหม่ในปีงบประมาณ 2567

ผลการศึกษาพบว่า ยอดเรียกเก็บ ยอดรับสุทธิ รายได้ และหนี้สูญ ระหว่างสองโปรแกรมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแม้จะมีแนวทางที่พัฒนาขึ้นมาสำหรับการบันทึกโปรแกรมแบบใหม่ แต่ก็ยังพบว่ายอดการเบิกจ่ายไม่แตกต่างจากการใช้โปรแกรมเดิม ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการสรุปคำวินิจฉัยโรคที่แตกต่างกันที่ทำให้มีผลต่อการจัดกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม[1] ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความตระหนัก รับรู้ถึงปัญหา และมองเห็นผลลัพธ์เชิงบวกที่จะเกิดขึ้นจากการแก้ไขปัญหาการบันทึกข้อมูล เพื่อการเบิกชดเชยค่าบริการสาธารณสุขในระบบ DRGs[2] นอกจากนี้จะต้องมีการตรวจสอบเวชระเบียนอย่างสม่ำเสมอทุกเดือนและการสะท้อนกลับข้อมูลแก่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อทำให้เวชระเบียนผู้ป่วยมีความสมบูรณ์มากขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการกำกับติดตามและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ทีมผู้ปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้การบันทึกมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสามารถเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำมากกว่าเดิม [3]